

- Шахрайство - 10 осіб.

По видам залишаються в розшуку:

Умисне вбивство - 4 особи;

Тяжкі тілесні ушкодження – 14 осіб;

Розбійні напади – 10 осіб; (3 з яких затримувались в РФ в екстрадиції відмовлено);

Згвалтування – 4 особи;

Грабежі – 25 осіб;

Крадіжки – 131 особа;

Хуліганства – 21 особа;

Шахрайства – 48 осіб;

Встановлення місцезнаходження безвісно зниклих осіб:

В поточному році до ГУНП в Закарпатській області надійшло 452 заяви та повідомлення про зникнення 458 осіб, з них 78 - по зникненню 84 неповнолітніх, місцезнаходження 59-ти неповнолітніх встановлено протягом доби.

В результаті вжитих заходів протягом 10-ти діб було розшукано 324 особи, по 13 - матеріали направлено (приєднано) в інші ОВС, відносно 102 (з них 24 неповнолітні) зниклих громадян заведено ОРС категорії «Розшук» та 11 розшукових справ відносно психічно хворих або осіб, які самостійно залишили лікувальні заклади.

В поточному році в розшуку перебувало 333 безвісно зниклі особи, з них 25 неповнолітніх. Оголошено в розшук 233 особи, знято з розшуку - 224 осіб (з них 24 неповнолітні). Всі зниклі громадяни встановлені співробітниками КР. Із знятих з розшуку: 184 - оголошені у 2016 році, 10 - були оголошені в 2015 році, 3 - 2014, 1 - 2013, 1 - у 2012, 1 - 2011, 1 - 2009.

Станом на 01.01.2017 залишаються не розшуканими 109 безвісно зниклих осіб (на початок 2016 року залишок становив – 100 осіб). Із залишку не розшуканих осіб, 17 - жіночої статі, неповнолітніх - 1 станом на 01.01.2016 в розшуку перебувала 1 неповнолітня особа.

Також, із залишку безвісно зниклих осіб зникли за межами України: 20 - Російська Федерація, 6 - виїхали в країни Західної Європи, 1 - США, 1 - ОАЕ, 1 - Грузія.

Огурченко Володимир Георгійович
аспірант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ЗЛОЧИННИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Організована злочинність становить своєрідну вищу стадію розвитку злочинності і є найбільш стійким та консолідованим її проявом.

Тактика боротьби з організованою злочинністю базується на

узагальненні та критичному осмисленні сукупного досвіду та оперативної перевірки розгалужених злочинних організацій, що діють у різних сферах економіки; боротьби з бандитизмом; оперативного спостереження за рецидивістами; негласної роботи в терористичних організаціях.

Використання оперативно-розшукової інформації у кримінальному процесі передбачає врахування її поділу на гласну і негласну. Безумовно, що гласна оперативно-розшукова інформація може бути використана як доказ у кримінальному провадженні, за умови належності її до справи, допустимості і достовірності.

Складніше використовувати інформацію, здобуту негласним шляхом. Вона або взагалі не підлягає використанню, або може застосовуватись як орієнтовна інформація при спеціальній процедурі реалізації, яка б включала легендування джерел і шляхів її отримання.

Одним зі способів отримання доказів у кримінальному провадженні, які можна визначити, аналізуючи норми КПК України, є доручення підрозділам, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, провести негласні слідчі (розшукові) дії або використати засоби для отримання фактичних даних, які можуть бути доказами у кримінальному провадженні.

Як свідчить аналіз практики, негласні працівники можуть дієво сприяти документуванню злочинної діяльності злочинних організацій. Разом з тим аналіз матеріалів практики свідчить, що агенти оперативних підрозділів Національної поліції ще недостатньо використовуються в оперативному документуванні злочинів, вчинених злочинними групами, а отримані ними дані недостатньо використовуються для встановлення обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні цієї категорії.

Для здійснення ефективної доказової діяльності та встановлення істини у кримінальному провадженні щодо злочинних організацій необхідним є об'єднання можливостей спецпідрозділів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю та іншими державними органами. Використання матеріалів оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні щодо злочинних організацій повинно здійснюватись на засадах належності, допустимості та з безумовним дотриманням принципів оперативно-розшукової діяльності, зокрема принципів повноти, об'єктивності збору інформації, конспірації тощо.

Врегулювання на рівні процесуального закону таких негласних заходів, як використання конфіденційного співробітництва, негласне отримання зразків, виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності злочинних організацій, контроль за вчиненням злочину та інших, забезпечуватимуть додаткові гарантії дотримання прав учасників досудового провадження (оскільки проведення цих дій завжди пов'язане з втручанням в особисте життя людини, обмеженням її конституційних прав). Надання слідчому права проведення негласних слідчих дій (або якнайменше – контролю за їх проведенням) у цілому сприятиме розв'язанню споконвічних організаційних проблем професійних стосунків між слідчим та оперативними підрозділами, а також розширить пізнавальні (пошукові) можливості слідчого в отриманні доказової інформації.

1. Погорецький М. А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі : монографія / М. А. Погорецький. – Х. : Арсіс, ЛТД, 2007. – 576 с.
2. Яцюк О.В. Провадження у справах про злочини, що вчинені організованими групами, на досудових стадіях кримінального процесу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / О.В. Яцюк ; Нац. акад. внутр. справ України. – К., 2005.
3. Костін М. Доказування винності обвинуваченого у вчиненні злочину: окремі питання / М. Костін // Право України. – 2003. – № 6. – С. 74-77.
4. Постіка І.В., Аркуша Л.І. Оперативно-розшукове прогнозування та оперативно-аналітичний пошук в боротьбі з організованою злочинною діяльністю при наявності корумпованих зв'язків // Теорія оперативно-службової діяльності правоохоронних органів України : збірник наук. праць. – Львів : Львівській ін-т внутр. справ, 2000. – 219 с.
5. Тертишник В.М., Негодченко О.В., Козаченко І.П., Антонов К.В. Використання в кримінальному процесі матеріалів оперативно-розшукової діяльності та гарантії захисту прав і свобод людини : монографія. – Дніпропетровськ, 2004. – 184 с.

Химинець Михайло Іванович
заступник начальника слідчого управління
ГУНП в Закарпатській області

ЗНАЧЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ

Інформація, яка використовується органами Національної поліції, за своєю структурою є досить різноманітною, що обумовлено множинністю виконуваних поліцією функцій. Важливою особливістю інформаційного забезпечення діяльності Національної поліції є закритий характер значної частини відомостей та велика кількість джерел їхнього надходження.

Доступність інформації обумовлена не лише її юридичним статусом, а й фактичними умовами її використання для різних суб'єктів.

Зокрема, у сфері діяльності правоохоронних органів інформацію слід поділяти за змістом, цілеспрямованістю та формами подання на такі види:

а) звітно-статистична та облікова інформація – характеризує стан охорони публічного порядку і боротьби зі злочинністю;

б) оперативно-розшукова інформація – містить дані, які збирають правоохоронні органи з метою виявлення, розслідування правопорушень, а також розшуку осіб, які їх вчинили;

в) оперативно-довідкова інформація – містить повідомлення про особу, предмети, явища, події, які правоохоронними органами збираються, реєструються, зберігаються та використовуються для здійснення покладених на них функцій щодо охорони публічного порядку, боротьби зі злочинністю і профілактики правопорушень.

Оперативно-розшукова інформація поступово формується шляхом відбору потрібних даних з великої сукупності різноманітних відомостей, вона включає знання про явища, що свідчать про злочинну діяльність конкретних